

det kun undtagelsesvis vilde blive Mænd i almindelige borgerlige Næringer, man vilde vælge til disse Stillinger, saaledes vil jeg dog henlede Opmærksomheden paa, at der staar „som hidtil“, hvorved der er peget paa den hidtilværende Praksis, og navnlig det, der gjaldt, da Lovforslaget laa for, og som var, at disse Stillinger vare forbundne med andre Embeder. Men dertil kommer, at der i Anmærkningerne til Loven fandtes en Opgørelse over, hvad Lønnen har været for hver enkelt Funktionær ved Anstalten efter de hidtil gældende Regler, de tidligere Regler, og hvad den vilde blive efter Forslaget, og der findes udtrykkelig opført, at Formanden efter de tidligere Regler havde 2,000 Kr., og at han i Tantieme havde faaet 2,848 Kr., medens han efter Forslaget vilde faa et aarligt Honorar af 3,000 Kr. og en Tantieme af 1,200 Kr. Det er altsaa der ligefrem forudsat, at han skulde lønnes med det fulde Honorar, som var fastsat i § 1. Nu findes der yderligere blandt Bilagene „Budget for Aaret 1900, saaledes som det forventes at ville blive efter nærværende Lovforslag“, og der findes opført de enkelte Lønninger for Budgettet for Aaret 1900, som det formenes at ville blive efter Lovforslaget. Der findes ligeledes opført Bestyrelsens Formands Lønning, 3,000 Kr. og personligt Tillæg 650 Kr. Det er altsaa meget udtrykkelig tilkendegivet, hvorledes Administrationens Opfattelse var af denne Lovs Forstaaelse, som den vilde blive, naar den blev vedtagen, og der er ikke hverken i Udvalget eller under Forhandlingerne her i Salen sket nogen som helst Indsigelse herimod. Der har derfor sikkert været Grund for min Forgænger — thi det er ham og ikke mig, der har bragt Loven til Anvendelse og har ordnet Lønningsbestemmelserne — til at forstaa Loven i Orensstemmelse med, hvad der er angivet i Anmærkningerne til Lovforslaget, at saaledes vilde Administrationen bringe den til Anvendelse, og jeg kan yderligere tilføje, at der under Forhandlingerne fremkom Forslag om en Nedsættelse af nævnte Honorarer fra 2,000 til 1,400 Kr. Den daværende Finansminister var betænkelig ved at gaa ind paa denne Nedsættelse, og han har bemyndiget mig til at udtale, at havde han forstaaet, at Mening var den, at kun det halve Beløb skulde kunne anvendes baade til de daværende Direktører og navnlig ved fremtidige Ansættelser, vilde han ikke have modtaget Loven. Jeg skal i Henhold til alt dette tillade mig at anmode det ærede

Udvalg om at tage Spørgsmaalet op til fornyet Overvejelse til tredie Behandling, og det saa meget mere, som det jo dog ogsaa er et Spørgsmaal, om egentlig denne Anmærkning under Nr. 197 ikke er overflødig, for saa vidt angaar den nuværende Formand, idet det i selve Lovforslagets § 9 er givet, at hvad han ikke erholder udbetalt som Honorar, vil han erholde udbetalt som personligt Tillæg, saa at hans Stilling med Hensyn til Vederlag ikke vilde blive ringere, selv om denne Anmærkning ikke fandtes i Lovforslaget.

Jeg gaar derefter over til at omtale de Bemærkninger, som den ærede Ordfører fremsatte angaaende de vestindiske Øer, idet jeg udtrykkelig bemærker, at jeg finder det rigtigt at begrænse min Omtale til, hvad den ærede Ordfører fremdrog, og ikke finder, at der her er Anledning til at komme ind paa Spørgsmaalet om Ønskeligheden eller Ikke-Ønskeligheden af Øernes Salg, da jo i det hele taget dette Spørgsmaal ikke ligger for og vel heller ikke just saa gerne kan berøres i alt Fald fra dette Sted, medens der er Forhandlinger svævende. Jeg skal derfor indskrænke mig til at berøre den Bemærkning, som den ærede Ordfører sidst rettede mod mig personligt med Hensyn til, hvad der er gjort, siden jeg traadte til som Minister. I Modsætning til, hvad den sidste ærede Taler udtalte, tror jeg i Overensstemmelse med det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) at turde gøre gældende, at det virkelig ikke godt har været muligt for mig i den forholdsvis korte Tid, jeg har bestyret Finansministeriet, at fremsætte positive Forslag her for Tinget med Hensyn til, hvad der kan gøres for at bedre Forholdene i Vestindien. Den ærede Ordfører sagde, at jeg nu havde været Minister i et Aars Tid. Ja, det er nu knap tre Fjerdingaar, og det var, den Gang jeg havde Konference med Finansudvalget, kun et godt halvt Aar. Og det erkendes jo dog fra alle Sider, at det er overmaade vanskeligt her hjemme i Danmark at bedømme disse for os ret fremmede Forhold paa en rigtig Maade, naar man ikke selv har haft nogen som helst Lejlighed til at blive bekendt i alt Fald med blot nogenlunde tilsvarende Forhold som dem, der findes der, og som jo ere vidt forskellige fra Forholdene her hjemme. Men hvad jeg særlig vil henvise til, er, at Spørgsmaalet om, hvad der skulde gøres over for Vestindien, jo har staaet paa Dagsordenen her i selve Rigsdagen i en Række af Aar.